

Dung rất thích nói về quân sự VNCH. Mình không biết Dung bắt đầu thích món này lúc nào, nhưng chắc chắn là không trước năm 1981 vì suốt thời gian 1975-1981 anh em làm việc chung, mình không hề nghe Dung nói gì đến nó.

*Thế tôi viết như vậy về anh, anh có hài lòng không?
Gặp lại Chúa Giê su, chúc anh vui nhe.*

Tiếp lời bạn Cường, mình cũng có đôi dòng về người bạn đã nằm xuống:

Vĩnh biệt Dung
BẢO LÊ 5B72

Một người bạn từ thời thơ ấu. Tuy nhiều khác biệt nhưng vẫn về bên nhau mỗi khi có dịp. Bạn khác biệt có lẽ do nhiều ẩn ức khó nói nên lời. Vỡ mộng với chiếc áo chùng thâm và đời tận hiến, bạn cố tình tạo một sự khác biệt để quên đi dĩ vãng buồn đau. Chúng tôi gặp lại nhau khi tuổi đời lên cấp 4 (40), tôi đã biết tôn trọng sự khác biệt của người khác nên hình ảnh hơi lập dị (như lời bạn Cường) của Dung không làm tôi khó chịu mà chỉ cảm thấy tăng thêm sự phong phú của lớp chúng tôi. Lúc đó, bạn chưa nói chuyện quân sự VNCH nhưng đi với anh em thì luôn sơ-mi trắng đóng thùng, giày da nghiêm cẩn, thêm chiếc samsonite

và mũ phớt rất... thời thượng. Cũng có vài người chế giễu bạn nhưng chưa bao giờ tôi thấy bạn để bụng. Bao nhiêu đó cũng khiến tôi ngưỡng mộ bạn. Đạo sau này, khi bạn thích nói chuyện quân sự, bạn Đình nêu một quy định: Mỗi khi họp mặt anh em, chỉ được phép “nói chuyện lính” 10 phút. Bạn cũng cười xuê xoa và tuân thủ. Bạn nói chuyện hay và lôi cuốn với giọng Bắc 54 khá chuẩn ở tuổi chúng tôi. Có lần lên dự đám cưới con bạn Việt, bạn ngồi bên người em họ của Việt (vốn là lính dù VNCH), hai người nói chuyện suốt buổi về chiến sự trước 1975. Sau đó, anh này nói với bạn Việt: “Anh có người bạn nói chuyện hay quá!”

Lưu luyến chia tay và cùng nhau có một tấm hình ghi nhớ.

Bạn Cường nhận định rất đúng về Dung là người “có ý chí mạnh mẽ”. Dung sống theo phong

cách “thấy cho ra thấy, thợ cho ra thợ” và bạn rất kiên định với lập trường của mình. Cho dù ai chế giễu, chê bai bạn vẫn không lung lay và cũng không phản biện. Đơn giản chỉ cười xuê xoa rồi cho qua! Bạn có nụ cười mà tôi cho là rất... thiên thần! Chính vì vậy mà bạn trở thành một nét đặc trưng của SB72.

Tôi cũng như Cường, không viết những dòng này để an ủi hương hồn người quá cố mà chỉ đơn giản là viết ra những điều chúng tôi chưa kịp nói với bạn lúc sinh thời.

Mong bạn về bên Chúa vẫn với nụ cười thiên thần bạn nhé. Bạn đã để lại nơi anh em Sao Biển khá nhiều dấu ấn mà nhiều anh em trong chúng tôi đã không làm được.

Vĩnh biệt bạn.